

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VII: NÚM. 152

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 27 Febrer de 1926

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

Don Joan Alcover Maspons es mort

Ahir rebèrem la trista nova de la mort de l'egregi poeta i patriarca de les nostres lletres don Joan Alcover. La seva mort ens ha causat fonda tristesa com l'haurà causada a tots els amics i poetes, que el tenien per son mestre estimat, a qui visitàvem sovint per rebre del seu geni, sempre jovial, l'oracle de sa paraula encisadora. I dèim mal al dir que sentiran sa mort amics i poetes, quant don Joan, malgrat a l'aristocràcia de sa sang i de son esperit, formulada en excelsa poesia, son nom era popular per les distintes manifestacions d'orador, juriconsult, poeta i altres activitats que formen la seva alta personalitat.

Al expresar el nostre sentiment per la mort del gran poeta, pregam a Deu pel descans etern de la seva ànima, sens tenir més temps avui que publicar la següent poesia, retirant la que teniem composta.

RELIQUIA

Faune mufilat,
brollador axut,
jardí desolat
de ma joventut...
Beneïda l'hora
que m'ha duit aquí.

La font qui no vessa, la font qui no plora

me fa plorâ a mi.

Sembla que era ahí
que dins el misteri de l'ombra florida,
tombats a la molça,
passàven les hores millors de la vida.
De l'aigua sentíem la música dolça,
dintre la piscina guaitàvem els peixos,
cullíem poncelles, caçàvem bestioles
i ens fèiem esquexos,
muntant a la branca de les etzeroles.

Ningú sab com era
que entre l'esponera
de l'hort senyorívol,
fentlo més ombrívol,
crexia la rama d'antiga olivera.
Arbre centenari,
amorós pontava la soca torçada,
perque sense ajuda
poguéssim puçarhi.

Al forc de la branca senyora i majora
penjàvem la corda de l'engronsadora,
i, venta qui venta,
folgàvem i rèiem, fins que la vesprada
la llum esvaïa de l'hora roenta,
de l'hora encantada.

Somni semblaria
el temps qu'ha volat
de la vida mia,

sense les ferides que al cor ha dexat;
 sense les ferides que's tornen obri
 quan veig que no vessa
 ni canta ni plora la font del jardí.
 Trenta anys de ma vida volaren depressa,
 i encara no manca
 penjat a la branca
 un troç de la corda de l'engronsadora,
 com triste penyora,
 despulla podrida d'un món esbucats...

Faune mutilat,
 brollador axut,
 jardí desolat
 de ma joventut.

† JOAN ALCOVER

HI HA NEGOCI A SER VIRTUÓS

Un bon negoci us vull proposar i és un negoci que no s'hi pot perdre. És, a més, un negoci que ningú haurà de dir: jo també hi puc entrar, perquè hi pot entrar tothom qui vol, i fins us diré que és un dels menys explotats de tots els negocis i del que tenen el camí més ample.

Doncs tireu pel cantó que volgueu: un dels millors negocis d'aquest món està en ser bo, que vol dir complir aquells manaments de que parlarem en el darrer article.

Hi ha qui es creu que'l ser bo val tant com sacrificar el present pel pervindre; mes no és així; qui és bo canvia un present per un present millor, i no vull parlar de l'esdevenir.

És com qui compra duros a quatre pesetes: fa un bon negoci.

Un gran milionari, gran home de negocis en Carnegie, diu que per fer negoci se necessita ser honrat, que sens honradesa tota habilitat i ingeni és inútil, i que tothom que s'aparta d'aquest camí fracassa.

Veusaquí un que creu que fins el diner se'n va cap als bons.

Quams menys podem assegurar que'l diner se'n va cap als que tenen la virtut del treball i que s'arruinen les cases quan els vicis s'hi fiquen per la porta de la ganduleria,

Mes no és pas el diner el millor d'aquest món, ja que moltes vegades el donem per tenir altres coses,

En això precisament està el negoci, en saber deixar una cosa per una altra de més valor.

En veritat fa bon negoci qui té Déu per amo i en ell descansa i no és esclau de l'avarícia o de la vanitat, que mai queden satisfetes i mai queden tranquiles, com ventrells buits que sempre tenen gana i mai se veuen tips.

En veritat fa un bon negoci qui honra els seus pares i no és dat a la seva, car ell és també honrat dels seus fills, alabat de sos vecins, viu a casa en pau i mereix que Déu li dongi una llarga vida.

En veritat fa un bon negoci qui deixa el jornal el dia de festa per santificar-lo, perquè així posa ses collites i sa salut i la força de sos braços i tota sa casa sota la paternal Providència del Pare Celestial.

En veritat fa un bon negoci qui deixa les bronques i les disputes i les murmuracions per la mausuetut cristiana, perquè ell posseirà la terra, segons paraula de Jesucrist.

En veritat fa un bon negoci (i aquest és el millor i més seguir de tots els negocis) qui no desitja res d'altre i s'acontenta amb el que Déu li ha donat, perquè aquest, tinga el que tinga, és el més ric de tots els homes, ja que no necessita res de ningú.

I a tot això afegiu hi l'alegria de la bona consciència, la confiança en Déu i la vera llibertat que tenen els bons contra els remordiments, desesperació i esclavitud dels dolents i el negoci us surt ben bé rodò.

Així va poguer dir Déu en les Sagrades Lletres: Convertiu-vos a mi i veureu la diferencia que hi ha entre el bo i el dolent, entre el que serveix a Déu i el que no el serveix.

Perquè són aquets uns aventatges especials que quant menys, poden ponderar amb paraules millors, experimenten pràcticament tot seguint la virtut.

JAUME RAVENTÓS

Estam assedegats de saber, de conèixer la veritat i el premi que promet la Religió en el coneixement d'una veritat infinita.

L'ANY FRANCISCÀ

Un any franciscà! Aquests tres mots són plens d'evocacions lluminoses i esperançadores. Fa set centuries que el P. San Francesc moria dins la petita cabana que hi ha prop de la Porciúncula, malgrat la seva mort, ell ha continuat vivint en el món. Potser mai, ni en vida mateix del Sant, havia estat més present a la terra el seu esperit, o, si més no, la viva nostàlgia del seu esperit. El pobrissó d'Assís donà un tomb definitiu a l'edat medieval, preparada pel monaquisme antic. Ell organitzà una host de frares que havian d'exir del convent per a posar-se en contacte amb el poble. Ell va donar la sensació de la vida evangèlica viscuda a la lletra, però sobreabundància d'esperit; ell va alçar davant la faç del món merevellat el Crucifix amb tota la roentor de la seva amor: el Crucifix que de mica en mica havia estat oblidat. I això ho féu dins l'ardència d'una primavera de la vida, quan encara la rosada no era feta de llàgrimes i la roentor de les aurores no era sangosa. La seva obra immensa, amb la creació de les tres Ordes, ha perpetuat el seu esperit per totes les contrades de la terra.

San Francesc no té enemics: fins els que estan fora del catolicisme el veneren, i ara mateix hi ha en tot el món un desfici ardent per celebrar aquest any que l'Església li dedica. El Sant Pare Pius XI en la darrera al·locució consistorial, digué aquestes paraules: «Ens alegrem que en aquesta nova efusió de l'esperit de pregaria i de gràcia sobre el món, s'ens presenti com herald el Serafi d'Assís: tot just es tanca l'Any Sant que s'anuncia per tot el món l'any centenari de la mort de Sant Francesc, i heu's ací desvellar-se arreu una gran emulació per a celebrar-lo de la faisó més digna.

Aquesta celebració, però, no ha d'esser feta ni exclusivament ni principalment de manifestacions aparatoses, de les quals, després, no resta res. Seria donar-li un sentit anti-evangèlic; i per tant, ho condem-

naria el P. Sant. Francesc. Ha d'esser una commemoració primerament espiritual; donar a conèixer el Patriarca Seràfic, fer revivre el seu esperit magnànim, amarat de pau — ell que fou el gran pacificador del seu temps—ensenyar, com ell, a viure la vida cristiana sense promiscuacions ni distincions que la malmeten.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dissapte passat morí a la residència del Germans Agustins de Binisalem l'exemplar sacerdot Mossèn Miguel Pujadas Ferrer, a on s'havia retirat a passar sa vellesa.

No tenim dates concretes per poder fer sa necrologia; mes, provarem de recordar els principals càrrecs que va exercir dins el ministeri de sa vida sacerdotal.

No mos farem molt enfora si dèim que mes d'una corentena d'anys estigué acullit a la Parròquia, assistint a tots els actes de comunitat i essent confés de moltes ànimes que cercaven sa direcció.

Durant llarg temps va estar encarregat de les obrieres de Santa Maria la Major i del Santíssim Sagrament. En sa gestió es restaurà la Figura de *Na Moreneta* per decantar-li la gonalleta que tapava sa formador, fent en tal motiu una gran festa que terminà amb una processó, en que se portà per les places i carrers la sagrada imatge. Aixó suceïa el mateix any o un després de la coronació pontificia de la Mare de Deu de Lluch. Fa uns coranta tres anys.

Seguint el temps, Mn. Miquel Pujadas, va esser nomanat vicari i primetxer de la Parròquia, com també rector de Sant Francesc, que exercí una temporada, mes tart, en mes duració heu fonc de la esglèsia de Sant Domingo.

Derrerament era el capellà de les Monjes tancades i Custos del Oratori de Santa Magdalena.

El principi de sa carrera eclesiàstica

també fouc vicari de la Parròquia de Campanet.

En tot era cumplidor del seu deure.

El seu cadàver és estat traslladat al cementeri d'Inca amb una bona acompanyada de binisalamers que han fet molt de cas d'ell. Aquí, la Creu parroquial va anar a esperar-lo a l'entrada del poble i moltíssima de gent hi acudí per acompanyarlo a la darrera morada.

A la parròquia se han celebrats suntuosos funerals en sufragi de l'ànima del difunt sacerdot.

La Direcció de *Ca-Nostra*, que se honrava en la seva amistat, dóna el condol a sa família i en particular a sa germana religiosa de clausura Sor Clara, i sa neboda Sor Josepa Pujadas, Monja del Hospital Provincial.—R. I. P.

Conferencias cuaresmales en San Francisco

Para domingo 28 de Febrero

A las 7 y cuarto

NATURALEZA DE LA IGLESIA

Obras del artífice humano y del Artífice Supremo.—Luminosa imagen de San Pablo.—“La casa del Señor en la cúspide de los montes,, (Isaías).—La Sociedad de las Naciones.—Sol que fecunda *toda* la tierra.—Vida y muerte.

Para el jueves 4 de Marzo

A las 7 y cuarto

ELEMENTOS PARA CONSTITUIR LA FAMILIA

¿Como son los jóvenes..... y por qué causas?—¿Como son las jóvenes..... y por qué?—Condiciones y cualidades que deben reunir unos y otros para ocupar el puesto de esposos.—Un bello ideal realizable.—¡Juventud, adelante!

¿Es pecat anar al cine?

Atractiu llibret de propaganda moralitzadora
PEL

P. Ramón M.ª de Boós S. J.

64 planes de text, amb coberta de color: 25 céntims

Se troba en la Llibreria de Ca-Nostra

PECES PER A PIANO

MURTA, 5 — INCA

Sis petites impresions per a piano d'En Joan Llongueras entitulades:

1, Yan prega —2, Yan dança.—4, Yan canta. —5, Yan plora. —6, Yan dorm. També porten els títols i una lletra, per si se vol cantar, en castellà.

Apuntes de Geografia general y de Europa

adaptadas al programa que para esta asignatura rige en el Instituto de Palma.

Venta en las librerias escolares.

Diccionari Catalá-Valencia-Baleár

— per —

Mn. Antoni M.ª Alcover Sureda
i altres radactors

Després d'una vintena d'anys de treball intens preparatori, ara s'està repartint unes pàgines de *mostra* il·lustrades amb multitud de gravats, i el prospecte amb les *condicions de Suscripcio*.

La Llibreria de Ca-Nostra